

[Budva]

Većina vikend odredišta na ovim stranicama opisuje putovanja unutar naše zemlje. Ovoga puta na red je došla nedaleka, a očito zanimljivo Crna Gora, koja ima itekako puno za ponuditi

Sv. Stefan

Budva - stari grad

Budva - Bulevar

Budva kao Cannes

PIŠE I SNIMA: VEDRAN POGARČIĆ- POGO

Kako to obično biva u našem narodu, gotovo svi planovi dogovaraju se negdje oko šanka, pa je tako i naš plan puta započeo na Zrču za vrijeme produljenog vikenda od 22.-25.06. ove godine. U početku plan je obuhvaćao 7 dana partijanja u sprnju na otoku Pagu, jer nam je tog produljenog vikenda bilo fenomenalno. Igrom sudbine propao nam je aranžman apartmana na Zrču i započela je pozitivna napetost oko dogovora za sljedeću destinaciju. Prijedlozi su bili Balaton, obala Istre, dalmatinski obalni gradovi... Prijedlog za put u Budvu donio je Žiža, što smo Rošo i ja objeručke prihvatili i započele su pripreme za put u Crnu Goru. Osim interneta najviše informacija dobili smo od kolega bikeri i ljudi koji su posjetili Crnu Goru privatno ili poslovno. Povratna informacija je bila više nego dobra, što je bila vrhunska preporuka za put. Od 21.7-28.7. smo dobili godišnji odmor, pripremili motore i napunili novčanike - motivacije nam nije nedostajalo.

Stigao je napokon 21.7 i u 6.00 h Rošo i Žiža su krenuli iz Rijeke i s Grobnika. Dočekao sam ih u Crikvenici na pumpi i nakon što smo napunili motore do "čepa" krenuli smo na put. Kako je Rošo vozio Gileru Nexus 500, on je bio prvi i diktirao je tempo. Novi Vinodolski, Senj, Karlobag

i ostala manja mjesta ostajala su iza nas i prvo zaustavljanje za kavu bilo je u Starigrad Paklenici. Nakon kratkog predaha i komentara o naglom skretanju jedne fine gospođe u Fiat Tipu koje nas je skoro stajalo pada, krenuli smo dalje. Kilometri su se nizali, a benzin kao da je curio iz tankova. Vodice - prvo tankiranje na putu i odluka o marendi jer je sunce već bilo dosta jako. Kod lijepe Tee pojeli smo dnevni meni i nakon čakule s temperamentnom Vodičankom otišli smo na kupanje. U razgovoru s gospodinom Milanom (simpatičnim domaćim čovikom) doznajemo da je Crna Gora opasna i da se dolje nose pištolji, bombe i tko zna što sve ne... Rekoh: "Čovjek je bio, pa valjda zna." Tu smo se lagano uzrujali i počeli razmišljati o skraćivanju rute. Put smo nastavili tek oko 18 h, kada je sunce palo. Sunce je palo, ali je asfalt isijavao oko 60°C, tako da smo stali nakon kojih 45 minuta u Primoštenu. Šetnja, piće, čakule, čežnjivi pogledi prema jahtama u marini i koja fotografija. Krećemo dalje i ne zaustavljamo se do Kaštel Štafilića, gdje se raspakiravamo i postavljamo šator. (Impresionirala nas je scena kada se prilikom ulaska u Kaštele praktički paralelno s avionom spuštate u grad.) Naime, u Kaštel Štafiliću MK 'Sjene' su organizirale vrhunski susret čiji je vrhunac bio koncert 'Hladnog piva'. Jedina mana bili su maleni čevapi u lepinji, tako da sam ih morao pojesti 15 koma-

da. Stvar je ispravila vrhunska bjonda šankerica, koja je bila toliko simpatična da sam zaboravio na glad. Moram zahvaliti bikeru iz Zadra koji nam je dao zlata vrijedne savjete i prijedloge za sljedeća putovanja. Što je najbolje, legendu sam sreo u Selcima kraj Crikvenice sedam dana kasnije, pa ga usput pozdravljam. Umorni od puta, sunca i mora oko 2h idemo spavati i kreće avantura zvana 3 konja u šatoru za 2 manja čovjeka. Spektakl!

Uz more prema jugu

22.07. Budimo se uz pjesmu pijanih bikeri, peremo zube, pakiramo se i krećemo na jug. Dogovor je bio da je sljedeće stajalište u Makarskoj. Prolazimo kroz Omiš, Klis... Kako sam stao nekoliko puta slikati krajolik. Rošo je nastavio put, a Žiža me je sačekao. Žiža i ja krećemo na Suzukijima GSX-R 600 K4 i ulazimo u Makarsku, kroz koju je Rošo proišao. Šum u komunikaciji, nema što... Pojeli smo sladoled u centru i nastavili punim gasom, da bismo stigli Rošu. Čudno je samo što se u Makarskoj sladoled od jogurta kaže višnja, ja to nisam znao, pa sam umjesto naručenog jogurta dobio višnju. Sastali smo se na ulazu u BiH prije Neuma i odlučili stati i pojesti ručak, kao i u Vodicama. Kratak odmor i oko podne krećemo za Dubrovnik. MUP nismo vidjeli do Metkovića i tamo smo prvi put

Jadranska magistrala - puna ratna sprema na +40

Koze na putu

Ulaz u Dubrovnik

Dubrovnik

Dubrovnik - na Stradunu

Pogled na Dubrovnik

prošli kraj patrole, srećom bez zaustavljanja. Put do Dubrovnika je bio prekrasan zbog nertvanske doline i kombinacija zavoja i ravnica. S druge strane, sunce je nemilice pržilo, a mi u punoj spremi tvrdoglavo prkosimo temperaturi višoj od 40°C. Za njih ne znam, ali meni se u jednom trenutku počelo mutiti pred očima. Nikako ne preporučam drugima! Malo pomalo i eto nas u Dubrovniku! Žiža nije mogao odoljeti, pa je Most dr. Franje Tuđmana prošao 'na zadnjem'. Prekrasan prizor: velebni most, cruiseri i Žiža na zadnjem. Spektakl! Puni želje da vidimo to čudo svjetskog turizma spuštamo se u centar Dubrovnika. Nakon što smo popili svaki po litru i pol vode, krećemo na Stradun. Bilo nam je neobično što su nam svake dvije minute prilazile starije gospođe i pitale nas želimo li sobe. To je svjetska hit destinacija????!! Shvativši da nećemo moći odvoziti još stotinjak kilometara do Budve, odlučilo smo potražiti smještaj i našli ga brže nego što mijenjaju gume u F1. U razgovoru s lokalnim dečkom koji nam je riješio smještaj saznajemo da je Dubrovnik u biti "mrtav grad" i da priče o milijunima dolara nisu istinite. U to smo se uvjerali i šami kada smo vidjeli penzionere iz Amerike koji su na svojim hodalicama imali svaki po bočicu vode. Strašno! Mladih ni za lijek. Raspakiravamo se i nakon tuširanja doslovno oko 21.30h krećemo spavati, mrtvi umorni od puta.

Ugodno iznenađeni

23.07. budimo se svježiji i odmorniji i puni volje krećemo za Budvu. Našu je želju još više potaknula činjenica da u Dubrovniku i nema baš mladih ljudi... No, ne bismo rekli da je Dubrovnik loš - naprotiv, možemo biti ponosni na sam Grad, čistoću i izgled. Vjerujem da su ipak cijene te koje su smanjile broj mladih ljudi. No dobro...

Granica smo prešli fenomenalno. Čakula sa crnogorskim carinicima i pitanja o utrkama na Grobniku i Preluki... Cesta do prvog stajališta - Herceg Novog - nije baš za pohvalu, ali laganim tempom stižemo u grad za koji su nas upozoravali da baš i nismo dobrodošli. Pardon na izrazu, ali to je čisto sr...e! Ulazimo u kafić i dvije konobarice su nam se toliko obradovali, da je to bilo baš čudo. Lagana priča i uz fotku za sretan put krećemo dalje. Cesta na 0,5m iznad mora, s lijeve strane planine, a s desne manastiri na otočićima. Spektakl! Lagana vožnja i napokon nakon 3 dana i 760 km stižemo u Budvu. Vozimo se po 2 km dugom bulevaru i u laganju neizvjesnosti tražimo smještaj. Na kružnom toku u centru Budve pred kafićem Rabello (kafić sličan Saxu u Crikvenici, gdje se sreće legalna i ilegalna krema) uočavamo K7 GSX-R 1000 i to je bio znak za zaustavljanje. Ulazimo u kafić puni napetosti i tada Žiža uzima stvar u svoje ruke i uliječe za stol sa 7 mladih Crnogoraca s pričom da smo bikeri iz Opatije i da nam treba smještaj. Ivan, legenda i vlasnik GSX-R-a, u suradnji s Lazarom u roku od 3 minute nam nalazi sobu u centru Budve za samo 75Eura po osobi za 5 dana. Hvala ti Bože! Čudno nam je bilo kako se muški Crnogorci ljube u obraz samo jednom i u razgovoru kada se kunu, kunu se u mobitele - tipa: Nokije mi! Ivan nam je platio piće, čime nas je oduševio i odagnao priče o strahu u Crnoj Gori. Svi smo se opustili. Spremili smo motore u dvorište kuće i smjestili se u sobu. Krećemo na plažu i puni dojmova ne možemo vjerovati da postoji tolika plaža...a mislili smo da je Zrče ogromno!!! Kupanje, lagano spavanje i šetnja po šetnici od 2 km uvjerali su nas da smo došli u svjetsku turističku metropolu. No, to je bio tek početak. Na preporuku odlazimo u restoran Irena i za 13 Eura po osobi uništili smo

miješano meso, šopsku salatu, krumpire i vode. Klopa za bogove. Prvu večer smo ležerno proveli u šetnji kroz prekrasan stari grad koji podsjeća na Rovinj. Tipična mediteranska arhitektura s kamenim uskim uličicama učinila je da se osjećamo kao kod kuće. Tek smo predvečer shvatili snagu turizma i ponude Budve: na šetalištu je 5 noćnih klubova: Trocadero, Rafaelo, Miami, Bombo, Ambient... To su klubovi kapaciteta 500-1000 ljudi na otvorenom, a rade do 1h. Ulaz je 5Eura, a cijene pića su također oko 5 Eura. Između tih giganta nalaze se manji kafići s najrazličitijim tipovima glazbe, da ne bi netko pomislio da se svira samo turbo folk. U nizu se nalaze i slastičarne, pečenjare, lunapark, plaća, igraonice... Sve radi do 4h ujutro, da ne bi slučajno netko bio gladan, a da ne može potrošiti eure koji su službena valuta. Njihov moto je ČA, BRE, KAJ - PARE DAJ. Nije bitno odakle si, samo daj pare. Svaka čast. Oko pola noći smo u krevetu i treba nam 4 sekunde da zaspemo.

Ugodni ljudi i ponuda

24. 07. ustajanje oko 9-10h, odlazak na doručak tipa kajgana sa sirom, šunkom, pancetom i "pečurkama" (gljivama) - predobro! Lagana plaža i pješke obilazak susjednih Bečića, u kojima se nalazi hotel Splendid. Vrhunski hotel s 5 zvjezdica gdje su spavali Rolling Stones. Bečići također imaju vrhunsku plažu i uređenje, s tim da su cijene više za 3-5 Eura nego u Budvi. Budva i Bečići su kao Dramalj i Crikvenica. Kad bi sunce doseglo vrhunac, otišli bismo do kafića ili u sobu na popodnevni odmor. Popodne opet more i večera, ovaj put janjetina u pečenjari 'Sunce'. Ova večera bila je na preporuku susjeda Boška, inače gasterbajtera iz Salzburga, odnosno Republike Srpske. Čovjeku je pisalo u očima: "Vodite me od žene i društva", a mi smo ipak više bili zainteresirani za njegovu kćer. Kao tipični gasterbajter životni moto mu je bio: "Mog dragog majko ne obara piće, šta je litra rakije za srpske mladiće?" mrtav pijan cijeli dan - kralj! Izlazili smo u manje-više sve kafiće, ali posebna je priča Trocadero: ulaz 5Eura, 1000 ljudi na otvorenom, čaga uz zvuke najnovijeg turbo folka, plesačice, konobarice - idila za nas ljubitelje. Ipak najviše nas se dojmilo sljedeće: ulazimo u klub, prilazi konobarica i kaže da ne možemo stajati na prolazu, pa nas vodi do okruglog stola za stajanje. Lijepo - povećava se efikasnost konobara i smanjuje se gužva u prolazu. Ali kad je žena koja poslužuje 100 ljudi nakon pola sata došla i pitala hoćemo li istu turu - to je bilo pravo čudo! Ona je zapamtila što smo mi pili prije pola sata, a u međuvremenu je dala piće svim stolovima u okruženju. Eh, da - ona teza da su Crnogorci lijeni ne stoji! Konobar primi narudžbu u roku 2 minute, a u iduće 3 minute cuga je na stolu. Vraćamo se u sobu i jedina negativna stvar koja nam se dogodila: redukcija vode! Kupali smo se na kapaljku i to u prizemlju, jer na našem 2. katu nije bilo vode ni za lijek.

Budvanske ljepotice

Hotel Splendid

Sv. Stefan

Raskošna kupaonica

25.07. za promjenu smo na moj prijedlog otišli u susjedni Sv. Stefan. Budva je Cannes, a Sv. Stefan je Monte Carlo: u Budvi dvije drvene ležaljke i suncobran od trske stoje 10 Eura, a u Sv. Stefanu 20 Eura! Skupo k'o vrag. Pitam radnika na ulazu možemo li u stari grad. Odgovara da ne jer će obnova trajati do 2009. godine. Opisuje kako unutra izgleda i objašnjava da je najjači kasino u bivšoj Jugi bio upravo unutar zidina Sv. Stefana. Tu su bili i Sly Stallone, Sharon Stone i ostali glumci na S... Pomalo razočarani što nismo mogli ući u grad i uz poglede na ruske milijardere koji spavaju na privatnim plažama odlazimo u Petrovac. Grad kao Novi Vinodolski udaljen od Crikvenice 10-tak km. Naš dolazak je bio pravi boom jer se ljudi nisu mogli maknuti od naših motora, što je pomalo godilo, a pomalo plašilo da neki od "pametnih" ne sruši motore. Vraćamo se u "našu" Budvu i ostatak dana provodimo na plutačama 25 m od plaže. Kratki večernji izlazak do kojih 2h, jer smo večer prije bili konkretni što se pića tiče.

Bikersko društvo i cajke

26.07. predzadnji dan puta i lagane primisli o povratku. Slično kao u Big Brotheru javljaju se i prve glupe rasprave i tenzije, koje su brzo splasnule. Nakon jutarnjeg doručka odlazimo do plaže i doslovno cijeli dan provodimo na splavi. Dobra je stvar što neprestano dolaze novi ljudi, tako da nije monotono. Pričamo o svemu - motorima, ženama, Opatiji, Rijeci, pisti... U tom trenutku u priču se uključuje Srbin Tihomir. 55-godišnji biker (Suzuki GSX-R 750 K6) kaže da nas malo sluša i kad je vidio istetovirani lanac od motora na mojoj ruci zaključio je da smo motoristi. Pričamo o svemu kao da smo vršnjaci, a tata bi mi mogao biti. Pozvao nas je na najveći moto susret u Srbiji - u Novi Sad, tačnije Petrovaradinsku tvrđavu, koja je poznata po festivalu EXIT. Večera u restoranu (opet meso i šopska salata), spremanje i odlazak u disko klub za 5000 ljudi - Trocadero Red. Isti

vlasnik do 1h u otvorenom Trocaderu zaradi pola milijuna Eura, a u zatvorenom Trocaderu Red još milijun Eura do 5h ujutro. To smo veče oplemenili koncertom vrhunske umjetnice Seke Aleksić koja je raspametila 5000 ljudi i u toj atmosferi cajke dobro pašu. Oko 5h odlazimo doma.

27.07. Lagani dan nakon izlaska, triježenje i ključanje na plaži, odluka o povratku doma u jednom danu, pakiranje i spavanje u 23h.

28.07. Buđenje u 4.30h i u 5h povratak za Lijepu našu. Do granice smo više-manje vozili zajedno, a onda smo se Žiža i ja odvojili, Rošo je imao laganiji tempo. Do 9h smo već bili u Makarskoj, da bismo uz nekoliko stajanja zbog tankiranja u 16h došli u Senj. Jedanaest sati vožnje, ukočenje vrata, leđa, mozga, koljena... Ali isplatilo se. Predivno vrijeme, ljudi za deset,

klopa milina, izlasci za deset i gušti koje pruža pogled kroz vizire kaciga prema našoj i njihovoj obali. Primijetili ste da u cijelom tekstu nisam konkretno opisao žene. E, sad ide šećer ili grejp na kraju (kako kome). Crnogorke i Srkinje su izgledom idealne žene. Čovjek bi očekivao da će biti spremne na razgovor s nama jer nema 10 Hrvata u Budvi, kad ono potpuno drugačije: zatvorene, nekomunikativne, konzervativne, tvrde... Tko bi rekao da takve boginje imaju takav oklop oko sebe. Čak ni s domaćim dečkima nisu u nekim odnosima... Jednostavno ne znaš kako ih upaliti - elektro ili kick starterom? Razočarenje. Pouka ovog teksta je da je lijepo u Crnoj Gori, ali nema do lijepe naše, a isto tako Bože čuvaj ti naše djevice i one koje to nisu više!! Do sljedećeg puta. ■

Plaža u Budvi

Pečenjara Bašta

Budva noću